

REBINA is een Engelse variant van ROBERTA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Ro-' is een verbastering van 'roem';

2] '-berta' is een vervrouwelijkte vorm van '-precht' of '-bert' = 'stralend' of 'schitterend' (vgl. ons woord 'pracht');

De naam betekent dus: 'stralend van roem' of 'roemvol stralend'.

*

Een heilige Rebina is niet bekend; wel een heilige Rubetha, eveneens een variant van Roberta.

Rubetha van Keulen, Duitsland; martelares met Ursula & 11000 maagden; † ca 453. Feest 21 okt.

Volgens de legende was Ursula een Normandische of Bretonse prinses zijn geweest die ten huwelijk werd gevraagd door een Saksische prins, woonachtig in Brittannië. Zij stemde erin toe op voorwaarde dat hij zich tot Christus zou bekennen, en dat zij met haar vriendinnen eerst een pelgrimstocht naar Rome mocht maken.

Zo ging zij op weg met elfduizend gezellinnen; daarbij voegde zich een aantal ridders en edelen die meelingen als lijfwachten van de vrouwen. Zij togen naar de paus, Cyriacus geheten. Deze was zo onder de indruk van het enthousiasme dat de jonge vrouwen uitstraalden, dat hij de stoel van Petrus achterliet en zich in haar gevolg schaarde. Zijn voorbeeld werd weer gevolgd door talloze andere kerkelijke geestelijken en religieuzen.

De achterblijvende Romeinse prelaten waren zo verbolgen dat zij Cyriacus' naam uit alle boeken en kronieken schraptten; nergens mocht hij nog aangetroffen worden. Hoe grondig dat is gebeurd, blijkt uit het feit dat ons uit de geschiedenis geen paus Cyriacus bekend is. De aanstaande bruidegom van Ursula werd door een engel gewaarschuwd dat zij hem nabij Keulen tegemoet zou komen. Zij op haar beurt kreeg dezelfde boodschap te horen. Maar toen ze te Keulen arriveerden, waren daar juist de troepen van de heidense Hunnen gelegerd. Hun aanvoerder, Attila, begeerde nu de schone Ursula als vrouw. Maar zij weigerde. Om haar tot andere gedachten te brengen, liet hij alle maagden doodschieten.

Tenslotte beloofde hij Ursula dat hij haar zou sparen, als zij zijn vrouw wilde worden. Zij was inderdaad beeldschoon. Maar zij bleef hardnekkig weigeren. Daarop schoot Atilla haar eigenhandig een pijl door de hals. Zij stierf aan de gevolgen van deze verwonding:

Vanaf de 12e eeuw leerden kloosterlingen in hun gebed zich de gebeurtenissen, zoals ze in de legende werden voorgesteld, zo levendig mogelijk voor ogen te brengen. Alsof ze er zelf bij waren. Sommigen schrijven hun gebedsvisionen op. Onder hen is de mystiek begaafde Herman-Josef van Steinfeld, een premonstratenzer (of Norbertijner) monnik († 1241 of 1252; feest: 7 april). Hij vertelt hoe hij in zijn gebed heeft gezien dat vele meisjes zich aansluiten bij de beweging van Ursula. Hij noemt ze bij naam en toenaam, en vertelt over hun uiterlijke en innerlijke schoonheid. Op zijn naamlijst van Ursula's volgelingen komt een Rubetha voor:

*'Axpara was een volle nicht van Ursula's verloofde, koning Holofernes. Zij was een dochter van zijn tante, de edele koningin Lucia die getrouwd was met de beroemde koning Otmar. Deze Axpara was een achtenswaardige vorstin en groothertogin en kwam voort uit een aanzienlijk geslacht. Haar levenswandel was onberispelijk; zij was een bijzonder hoogstaande vrouw en stond bij iedereen in de gunst. Zij had zeven broers en twee zussen. Bovendien was ze getrouwd met een even beroemde als deugdzame vorst. Van hem had zij vijf dochters en drie zonen. Drie van haar dochters waren maagd: **Rubetha**, Lucia en Godelviach. **Rubetha** was verloofd met een of andere hertog. Lucia was verloofd met een wettige koning in functie, een jongeman van faam. Het derde meisje had de huwbare leeftijd nog niet bereikt. Toen de uitnodiging aan alle maagden was uitgegaan om bij elkaar te komen, verzamelden zij zich in het koninkrijk van Ursula's schoonvader en in de koninkrijken daaromheen. Het was Axpara, de vorstin en groothertogin die ze allemaal bij elkaar bracht en een keuze maakte door de ene aan te nemen en de ander terug te sturen. Deze vrouw was namelijk in het koninkrijk van haar gemaal gewoon als koningin op te treden; terwijl ze van huis uit een befaamde hertogin was. Zij bracht waardigheid in de manier van regeren; zij had een sterke geest, was bijzonder intelligent en blonk uit door een natuurlijke wijsheid. Daarnaast dwong zij respect af en was tegelijk uiterst bescheiden. Zij was standvastig van karakter en bij alles wat ze deed legde zij steeds bijzonder veel tact aan de dag. Zo gaf zij leiding aan haar beide dochters **Rubetha** en Lucia, wanneer zij meningsverschil hadden met hun verloofde. De overige twee dochters van deze edele vrouw waren gehuwd met voortreffelijke mannen van hoog aanzien; zij heetten: Juliana en Julitta. Elk stuurde twee dochters die nog maagd waren: Juliana stuurde Genovefa en Prudentia; en Julitta stuurde Chelindris en Cleopatra. Van hen had Chelindris het verste geschopt: zij was zelf een bijzonder deugdzame vrouw en ze was verloofd met een beroemde prins.'*